Година I. Бабадагъ, петъкъ, 19 априлъ 1918 г. Бро 123

АБОНАМЕНТЪ:
За България, за 6 м.—7 л.
За странство за 6 м.—14 л.
Единъ брой 10 ст.

ВѢСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОБЯВЛЕНИЯ:
На IV стр. 15 ст. на кв. см.
Адресъ:
Дирекция на в. „Добруджа“ гр. Бабадагъ.
Ръкоп. не се връщ. назадъ

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВѢТЪ

Излиза понедѣлникъ, с

251
Градската библиотека

Ромънскитѣ грабежи въ Добруджа. — Положението на бойнитѣ ... надото на Ромъния. — Обезщетение на интернираните отъ ро... съюзъ. — Прѣгледъ на пресата. — Изъ Ромъния. — Унгарското министерство Векерле въ оставка. и др.

А. Борлаковъ.

Ромъноскитѣ грабежи въ Добруджа

Централниятъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ е прѣдприелъ анкета върху реквизициитѣ, конфискациитѣ, ограбванията, разрушенията, опожаряванията и всички други щети, извършени прѣзъ сегашната война отъ ромънскитѣ власти и войски върху частната собственость въ Добруджа. Тя иде да допълни и разшири анкетата, която една специална комисия направи въ Южна Добруджа. Анкетата на Съвѣта още не е привършена, но, ако се сѫди отъ събраните досега данни, стойностьта на всички врѣди и загуби, причинени отъ ромъните, не ще е по-малка отъ 500 милиона лева.

Петстотинъ милиона лева врѣди и загуби!

Това значи смъртоносенъ ударъ върху стопанския животъ въ Добруджа. Цвѣтущето благосъстояние на »Златна Добруджа« е разрушено. Пословичното по своето трудолюбие и имотность добруджанско население е докарано до просешка тояга. Години наредъ ще трѣбватъ нови усилия и нови трудове, да се възстанови нормалното стопанско развитие и да се прѣсъздадатъ богатствата, които енергията и трудолюбието на добруджанеца, съединени съ щедростьта на природата, бѣха създали въ тая благословена плодоносна земя.

Досегашнитѣ резултати отъ анкетата сѫ съкрушителенъ обвинителенъ актъ противъ ромънското владичество въ Добруджа.

Тѣ говорятъ ясно и убѣдително, че въ надвечерието на ромънската намѣса въ сегашната война и прѣзъ самата война правото на собственость въ Добруджа е било тъпкано по най-бруталенъ и безскруполенъ начинъ. Ромънската власть подъ формата на »реквизиции« и »конфискации« е организирала единъ нечуванъ повсемѣстенъ грабежъ надъ всичко и надъ всички. Хиляди тона зърнени храни, стотици хиляди глави едъръ и дребенъ добитъкъ, стоки за милиони левове сѫ били отнемани отъ законнитѣ имъ собственици, безъ да бѫдатъ заплащани и безъ да се издаватъ, каквито и да е документи.

Добросъвѣстни ромънски обществени дѣйци, които се възмущаваха отъ безграничнитѣ своеволия, грабежи, беззакония и законодателни неправди на ромънската власть въ Добруджа, прѣди десетина години бѣха кръстили тая провинция съ прозвището »ţara de jaf«—земя на грабежа. Днесъ това прозвище е твърдѣ слабо, за да окачести безбройнитѣ грабежи, извършени отъ ромънскитѣ власти и войски. Прѣзъ сегашната война Добруджа стана земя на организираното отъ властьта разбойничество.

Ромънската олигархия и нейнитѣ агенти третираха тая провинция много по-злѣ, отколкото може да бѫде третирана при най-суровия режимъ една непрятелска окупирана територия. Ромъния постави вънъ отъ своитѣ закони имота, труда, живота и честьта на добруджанскитѣ жители, голѣмото мнозинство на които бѣха нейни лоялни поданници до послѣдния день на нейното владичество.

Простото сравнение на данитѣ, които ни дава анкетата за ромънскитѣ реквизиции, конфискации и другитѣ щети, ни разкрива съ поразителна рѣзкость замислитѣ и похватитѣ на ромънската власть въ Добруджа. Докато стойностьта на редовнитѣ реквизиции за всѣко село или градъ достигатъ едва нѣколко хиляди лева, »конфискациитѣ« — безвъзмездниитѣ изземвания въ полза на държавата — надминаватъ десятки и стотици хиляди левове дори и въ най-бѣднитѣ села. Споредъ данитѣ на анкетата, печатани въ прѣдидущия брой на тоя вѣстникъ, за с. Конгасъ срѣщу 4528 лв. редовна реквизиция стоятъ 52282 лв. конфискации, за с. Тръстеникъ — 750 лв. срѣщу 15140 лв., за с. Инанъ-Чешме — 3390 лв. срѣщу 54790 лв., за с. Топологъ 1457·51 лв. срѣщу 51160 лв., за с. Каменна — 7005 срѣщу 69765 лв., за с. Алифакъ 980 лв. срѣщу 28000 лв. и пр. Цѣли страници бихме изпълнили съ подобни сравнения, ако бихме цитирали и съпоставили всички данни на анкетата. Въ стотици села не е реквизирано нищо, а е »конфискувано« всичко, което се е харесало на ромънскитѣ граждански и военни чиновници.

Въ едно отворено писмо, отправено до ромънския министъръ на финансиитѣ на 24 августъ 1899 г. отъ нѣмскитѣ колонисти въ с. Коджелакъ, Кюстендженско, ромънската администрация въ Добруджа бѣ характеризирана съ слѣднитѣ многозначителни думи: »Звѣроетъ, отъ които се боимъ, сѫ нашитѣ чиновници: ако иматъ нужда отъ пари, ограбватъ ни, ако иматъ нужда отъ кръвь — изпиватъ ни я« [1]) Прѣзъ сегашната война ромънскитѣ чиновници, покровителствувани отъ изключителнитѣ закони, бѣха нѣщо повече отъ звѣрове: тѣ бѣха едноврѣменно палачи и грабители на беззащитното добруджанско население.

Редомъ съ »реквизициитѣ« и »конфискациитѣ« въ полза на държавата, ромънската администрация организира постоянни »реквизиции« и »конфискации« въ полза на себе си. Военни и граждански чиновници — малки и голѣми — нахълтваха като остървена глутница въ търговскитѣ магазини, въ занаятчийскитѣ работилници, въ земледѣлскитѣ стопанства, въ частнитѣ жилища и грабеха, необезпокоявани отъ никого, каквото имъ се хареса: колониялни стоки, манифактура, бранша, желѣзария, строителенъ материалъ, покѫщнини, напитки, зърнени храни, дрехи. И не стига това: за своя »трудъ« отъ ощетенитѣ стопани, които не можеха да се оплачатъ никѫдѣ и никому, тѣ искаха баснословни рушвети и »откупи«, за да не бѫдатъ обявени за неблагонадеждни ограбенитѣ.

Онова, що военнитѣ и гражданскитѣ власти не успѣха да довършатъ съ дрѣзкото си посегателство върху частния имотъ, довършиха го по формалнитѣ заповѣди на своитѣ началници отстѫпващитѣ ромънски войски. Десятки села, стотици домове, складове, работилници и земледѣлски стопанства бѣха ограбени, разрушени и опожарени. Хиляди сѣмейства, чиито бащи, братя и синове бѣха изпратени да воюватъ подъ ромънскитѣ знамена за създаването на »великa Ромъния«, »единствената носителка на правото и цивилизацията на Близкия Изтокъ«, бѣха оставени безъ подслонъ, безъ срѣдства за прѣпитание и хвърлени въ нечувана мизерия. И днесъ още пѫтьтъ на ромънското настѫпление и отстѫпление въ Добруджа стои рѣзко отбѣлязанъ съ развалини, съ запустѣли села, съ разграбени земледѣлски стопанства, съ опустошени градове.

Това е епилогътъ на ромънското владичество въ Добруджа. Своеволно, безкруполно и безмилостно въ нормално врѣме, то се показа безпрѣдѣлно алчно и жестоко къмъ добруджанското население прѣзъ войната. То ни оставя цвѣтущата нѣкога »Златна Добруджа« ограбена, опожарена и разрушена.

Ромънската олигархия скоро ще подпише въ Букурещъ своята заслужена присѫда за вѣроломството си, за провокациитѣ си, за безграничната си алчность, за коварството и металоманията си. Ще бѫде ли това сѫщеврѣменно и една присѫда за безбройнитѣ и грабежи надъ добруджанското население?

Правото и справедливостьта не ще бѫдатъ възмездени напълно, ако Ромъния чрѣзъ договора за мира не бѫде заставена да заплати на своитѣ довчерашни поданници въ Добруджа, както и на чуждитѣ поданници, всички щети, които имъ причини. Това не е нито военно обезщетение, нито военна контрибуция, отъ каквито се отказаха въ Брѣстъ-Литовскъ. Обезщетенията, които Ромъния трѣбва да даде, сѫ единъ нейнъ държавенъ дългъ. Реквизициитѣ, конфискациитѣ и щетитѣ въ Добруджа тя трѣбва да заплати както ще заплати, ако е правова държава, и всички изземвания отъ своитѣ поданници отвѫдъ Дунавъ.

Добруджанското население при новата политическа сѫдба на своя роденъ край не може да отиде въ ромънскитѣ сѫдилища, за да прѣдяви искове срѣщу ромънската държава за причиненитѣ му отъ нейнитѣ органи врѣди и загуби. Единственъ сѫдъ за него сега е Букурещката конференция за мира. Отъ нея то съ пълно довѣрие очаква законна защита за своитѣ права и интереси и справедлива присѫда за ромънскитѣ грабежи въ Добруджа.

[1]) Бж. V. Kogălniceanu. Dobrogea, стр. 136.

Умоляватъ се г.г. абонатитѣ на в. „Добруджа“, при подновяване на абонамента и промѣна на адреситѣ си, НЕПРѢМѢННО да съобщаватъ и № на етикетчето, на което сѫ напечатани адреситѣ имъ.

Отъ Администрацията

Положението на бойнитѣ фронтове.

Бюлетинъ отъ Щаба на Дѣйствующата армия за 17 априлъ 1918 г.

Македонски фронтъ. При Червената стѣна нѣколко кратки неприятелски огневи нападения. Слѣдъ продължителна артилерийска подготовка, неприятелски щурмови команди се опитаха да приближатъ нашитѣ позиции източно отъ пжтя Битоля — Прилѣпъ, но бѣха разпръснати съ огънь. На нѣколко мѣста въ завоя на Черна и южно отъ Гевгели отъ врѣме на врѣме огневата дѣйность отъ двѣтѣ страни се усилваше. Между Бутковското и Тахинското езера патрули схватки. При устието на Струма, за извѣстно врѣме, артилерийската стрѣлба отъ наша и неприятелска страна се усили. Слѣдъ бой въ въздуха, единъ неприятелски аропланъ биде принуденъ да слѣзе отвждъ неприятелскитѣ позиции, южно отъ Битоля.

Съюзнически свѣдения.

Западенъ военонъ театръ. 17,IV. По прпитото отъ кръвь бойно поле на м. г. фландрийска битка армията на генералъ Сикстъ фонъ Ария е засла Пашкедалъ и нашрѣднала сжщо при Безкларъ и Голювелъ. Сѣверно отъ рѣката Ли войскитѣ на генералъ Зигеръ на съмване щурмуваха селото Витшето и отблъснаха неприятеля въпрѣки силнитѣ му контраатаки отъ височинитѣ сѣвероизточно и западно отъ селото. Отстжпващиятъ югозападно отъ Вюпбернигъ противникъ биде изтласканъ задъ потока Дуфъ-Байо и храбро защитенитѣ подпорни точки Каленинъ сѣверно отъ Байлъ и Метеренъ бидоха взети. Англичанитѣ, подпомогнати отъ французи, се опитаха съ голѣми сили напразно да си повърнатъ Метеренъ и загубенитъ теренъ при Мери. Атакитѣ пропаднаха съ най-голѣми за тѣхъ загуби. По полесраженето отъ двѣтѣ страни на р. Сома се развиха силни артилерийски боеве, които продължиха, особенно южно отъ Сома, и прѣзъ нощьта.

Берлинъ. 18/IV По бойното поле на минало годишната фландрайска битка взехме Пьоль-канале и Ленгемаркъ.

Неприятелски съобщения:

Английско камюнике. Слѣдъ подготвени и продължителни атаки, германцитѣ успѣха да взематъ отъ ново Ньовъ-Еглисъ. Нашитѣ войски държатъ височинитѣ, владѣющи бойното поле. Дивизиитѣ хвърлени тука отъ германцитѣ възлизатъ на 25.

Бждещето на дунавската областъ.

(Продължение)

Но сжщо и сърбитѣ, слѣдъ като се освободятъ отъ прѣстжпнитѣ си водители, ще съзнаятъ отново старата си сръбска способность и ще иматъ случай да осжществятъ едно истинско развитие.

Въ тѣзи политически рамки, които ще се изпълнятъ по пжтя на разбирателството и безъ насилие, ще се въздигнатъ нови международни договори заедно съ новообразуването на въпроса за морскитѣ тѣснини и Черното море, и едно ново дунавско право, споредъ мѣрилото на правнитѣ интереси на всѣка брѣгова държава, което ще запазва свободата на параходното движение отъ всѣкакви географически и назадъ останали политически и правови прѣчки.

Тукъ могатъ да се дадатъ направленията само въ голѣми черти, въ които, възъ основа на политическа и международнародна сигурность на централнитѣ държави и тѣхнитѣ съюзници и свободата на пжтя за Орисента, трѣбва да върви тѣхното развитие.

Най-напрѣдъ крайбрѣжнитѣ държави трѣбва да се освободятъ отъ досегашното намѣсване на цѣла Европа. Слѣдъ тоя раздоръ между европейскитѣ държави, който възникна отъ войната, съюзенитѣ централни държави не могатъ вече да търпятъ намѣсата на Англия, Франция, Италия и Русия въ уреждането на тѣхния стопанственъ животъ.

Търговскитѣ интереси на западно-европейскитѣ държави и Италия въ дунавското параходно движение, а особенно за правото на издържане морския пжть прѣзъ Дунава, ще се гарантира достатъчно отъ сжщитѣ интереси на Германия, Австрия и малкитѣ дунавски държави.

Свѣтовната война още отъ сега усили нуждата и увѣрепостьта въ крайдунавскитѣ страни за едно общо сближение и обща работа по жизнения въпросъ за всички, за уреждането по Дунава единъ воденъ пжть и за голѣми параходи, и събуди здравата воля да се поправятъ бѣдствениитѣ грѣшки на миналото.

Най-знаменититѣ прѣдставители на международната правова наука и компетентнитѣ новообразувани стопански сдружения съ право искаха едно общо управление на цѣлото плавателно течение. Въ всѣки случай, властвующата область на новата комисия на крайбрѣжнитѣ държави трѣбва да се разшири за смѣтка на европейската комисия. Нейната власть не трѣбва да се разпростира само до Браила, а и нагорѣ, чакъ до Желѣзнитѣ врата, до това прѣпятствие на течението, чисто отстранение ще изисква още много работа. По нагорѣ — ако не може да се прокара общо управление — може да се постави за управлението на унгаро-австро-германското рѣчно течение една друга, обща на централнитѣ сили комисия, която ще работи въ тѣсна свръзка заедно съ комисията на крайбрѣжнитѣ държави, въ общъ интересъ на всички, за да може да стане течѣнието единъ по-добъръ международенъ пжть, отколкото до сега, полезенъ за съобщението и движението между централнитѣ държави и ориента.

«Европейската комисия» взравни пжтя на дѣйствиото на новата комисия на крайбрѣжнитѣ държави нейнитѣ управления, и нейнитѣ правови основи ще бждатъ положени безъ голѣми трудности, но ние трѣбва да неутрализираме нейния персоналъ и съставъ, да неутрализираме и делтата на Дунава, за да бждатъ свободни за въ бждаще всички прѣдначинания въ устието, безъ каквито и да е територияли прѣчки и дадемъ, най-сетнѣ, на мъглявия международенъ образъ на «дунавскитѣ рѣчни държави» желания здравъ и ясенъ изгледъ.

Но ощо едно мнѣние, трѣбва да прибавимъ, Ако Добруджа се присъедини къмъ България, ще пострадатъ съобщенията на Ромъния, които съединяватъ столицата Букурещъ — прѣзъ Черна вода на Дунава — съ Кюстенджа, на-близкото пристанище на Черното море, голѣмия мостъ на Дунава и желѣзопжтната линия. Въ интереса на мирното развитие на отношенията между България и Ромъния трѣбва движението и съобщението по тая линия да стане по всѣкакъвъ начинъ на Ромъния.

Понеже двата пжтя служатъ за по доброто използуване на движението между Германия, Австро-Унгария прѣзъ Ромъния за Черното море, то изглежда че не ще бжде несправедливо желанието, щото споменатата желѣзница и пристанището Кюстенджа да останатъ подъ общото управление на за интересуванитѣ сили. Техническитѣ възможности на развитие, именно на това мѣсто, днесъ не могатъ да се прѣдвидятъ. Ний можемъ да прѣдвидимъ, че стария проектъ за канала, върху който даже и Молтке въ тридесетѣхъ години на 19 столѣтие правѣше изслѣдвания самото мѣсто, за въ бждеще ще се постави до самото желѣзнопжтно съобщение. Тогава най-доброто би било общото управление на това свързване заедно съ долния Дунавъ. Затова би било отъ голѣма стойность, ако на комисията на крайбрѣжнитѣ държави се прѣдаде и управлението на общитѣ съединения между Дунава и Черното море. Но особенно внимание трѣбв да обърне на грамаднитѣ интереси на германската империя съ свръзката на дунавскитѣ държави съ германската търговия и параходно движение по долния Дунавъ. Германия може да претендира за едно признание, че тя съ способность и неуморна сила на волята, въ интереса на всички съюзници, толкова образцово въведе размѣната на стоки и движението между Турция и дунавскитѣ държави съ централнитѣ сили. Ний искаме затова да се застжпимъ за желанието, че на германската търговия ще се направятъ всички възможни улеснения, чрѣзъ отстжпването на годни свободни пристанища, било по стария типъ на Ханзата или по тоя на новитѣ свободни пристанища на извѣсни мѣста на Дунава, особено тамъ, гдѣто е нуждно промѣнението на движението и, че движението ще се освободи отъ всѣкакви територияли прѣчки и затруднения.

край.

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

Лумина. Маргиломанъ и Арионъ имать една много ограничена сфера на дѣйствие Миръть е изразъ на отношенията, военни и политически, на договорящитѣ страни, въ момента на сключването на мира. А кой е виновникъ за създаването на тия отношенията? Ясно е, че сж виновни тия които искаха, подготвиха и обявиха война; тия, които така я подготвиха и ржководиха военно, че изгубихме стотини хиляди мъртви и ранени, и двѣ трети отъ територията безъ надежда да можемъ да си възвърнемъ поне педя земя назадъ; тия, които я подготвиха и водиха политически така, че останахме съвърменно изолирани, като близкия ни съюзникъ ни стана врагъ, а далечния — не може да ни помогне. Въ тоя смисъль виновни за мира сж само правителството на Братияну-Таке Ионеску. Фактътъ че въ момента, когато трѣбва да се подпише миръ, тѣ съ изхитряватъ да си подадатъ оставката, не намалява съ нищо вината имъ за условията на мирътъ: Миръть е изражение на военното и политическо положение, което тѣ доведоха и, въ което тѣ оставиха страната. И сега вмѣсто да благодарятъ че не сж заставени сами да подпишатъ присждата, си опитватъ се да направятъ да се забрави тѣхниятъ грѣхахъ като се прикриватъ задъ резултатитѣ, които други идатъ да подпишатъ само, съ надежда да могатъ поне да си подобрятъ въ границитѣ на възможното.—

Цѣлата отговорность пада върху бившитѣ управници, които отстраняваха всѣка намѣса, дори и на народното прѣдставителство, като всичко се вършѣе отъ „шефа“ на партията, който знаеше всичко, всичко прѣдвиждаше и слѣдователно, трѣбва и да поеме отговорноста за всичко. Сега неуспѣха го отдаватъ на липсата на щастие Това показва, че Братияну просто е играелъ на хазартна игра съ сждбата на народа. Отговорность сжществува, може сама да става дума какъ тая отговорность да бжде санкционирана.

Газета. Сждбата на виновнитѣ. Войната, прѣдизвикана и обявена отъ Братияну, безъ да се допита до страната, и въ съюзъ съ Русия, бѣ едно нещастие; войната я изгубихме благодарение безчестието и неспособноста на режима Братияну-Ионеску,

---

Юрд С. Господиновъ.

МИНАЛОТО НА РОМЪНИЯ.

Продължение отъ бр 120.

Образуването на Молдовското войводство е станало отъ нѣкойси Драгошъ (1349 –1353), който бялъ подвласенъ на Унгария, както и Влахия. Синъ му Засъ и внукъ му Валъ биля сжщо подвластни на унгарцитѣ, докато въ 1360 г. Молдова сполучила да стане независима отъ Унгария, прѣзъ врѣме на войводата Багданъ. При сина на тоя — Лацку, наджритѣ имали постоянно разправия съ този войвода, който умрѣлъ въ 1374 г. Слѣдъ този молдовски войвода става влаховски князъ Югъ Каркатовичъ (1374 - 1376 г.) т. е. Молдова пада подъ властта на Латва. Въ 1376—1390 г. войводската прѣстолъ се заема фамилията Петръ Муший и Романъ Муший. Слѣдъ тия братя настанва една междуособица, която още повече разслабва и тѣй слабото и неорганизирано още войводство. Войводата Александъръ Добрий (1401 —1431) ималъ много законни и незаконни наслѣдници, за които и отъ 1443 до 1447 г. Молдова се е управлявала отъ трима князе, до като при Петръ Аронъ (1451 —1457) Молдова става подвластна на три държави: Полша, Унгария и Турция! Турского нашествие въ тази земя започва собствено при Мерча I (1386—1418) при кое то Молдова пада подъ влиянието на Турция, при султанъ Баязида, а при войводата Стефанъ IV (1457 — 1504 г.) турцитѣ повлизатъ окончателно въ тази область; когато пжтъ войводския прѣстолъ билъ завзетъ отъ Богданъ, този отишелъ въ Цариградъ въ 1513 г. и доброволно се подчинилъ на Отоманската държава

Едва при войводата Михаилъ Храбра (1593 — 1601) се започва твърдѣ слабо и смѣтно национално пробуждане въ Влашко и Молдовско; но междуособицитѣ и пѣлната деморализация, безпринципностьта и невъзможното на влашко молдовскитѣ воеводи и болѣри, — побъркали на това пробуждане. По слѣдитѣ на тия до нѣкждѣ, сж отишли Матей Басарабъ (1633 – 1654) въ Влашко и Василъ Лупулъ — въ Молдова 1634 —1654). Борбитѣ и междуособицитѣ между тия двамата довели най голѣмото нещастие на тия земи, като дали възможность да се загинѣдатъ въ тѣхъ множество гърци изъ които сж се появили кинкиески династии (случайно и изкуствено създадени измежду богатитѣ гърци), които сж управлявали дълго врѣме тѣзи земи. Султанитѣ на турската държава и тия гръцки князе винаги сж се разбирали по между си, и сж държали всѣкога въ покорство тия двѣ области; династиитѣ на кантакузинитѣ: Маврокордато, Гикоци и др. се изреждали по нѣколко пати да управляватъ; слѣдъ смъртьта на единъ отъ тѣзи, византиецътъ Николай Маврокордато въ 1730 г., въ слѣдвото десетилѣтие се започватъ смѣшнитѣ царувания (!) на К. Маврокордато (1731 - 1733) Григоръ Гика (1733 – 1735) и К Маврокордато (1735 – 1741), — въ Влашко; въ Молдова управлявали Григоръ Гика (1727 —1733) който слѣдъ това пъкъ отива да царува(?!) въ Влашко; К Маврокордато (1733 - 1735), който слѣдъ това сжщо става „князъ“ на Влахия; Григоръ Гика управлявалъ ст. 1735 – 1741 г. и пр: По тозя начинъ тия самозвани князе сж царували (!) по нѣколко пати ту въ едната, ту въ другата область, както напримѣръ К. Маврокордато кжзувалъ въ Влашко шесть пати и въ Молдова четири пати! Никой царь въ историята не е билъ толкова щастливъ, като тоя ромънски владѣтель!.. И така е отивало още дълго врѣме това анархично, безпринципно, глупаво и смѣшно управление въ тия двѣ ни ски земи, което съвършено е отслабило тия области; само въ Влахия отъ 1521 до 1546 г. сж били промѣнени 11 войводи; XIV в за тѣхъ е изпълнилъ въ най пълна анархия Вслѣдствие на тия именно борби и междуособици климическо невѣжество, разпокъсаность и дезорганизация, не е могло тукъ да се прояви и най малкитѣ умствени напрѣдъкъ въ тази безформена маса, да може да се породи зачалото на извѣстна национална култура, както тоя е станало съ всички други народи „Ромънитѣ никога не сж имали свои народна цивилизация, и отъ врѣмето, когато сж основали княжествата Влахия и Молдова, „сжвания“ е оказвалъ все повече и повече влияние на всички страни на тѣхния държавенъ животъ“[1]).

[1]) Н Ворощій. Берифелдъ. Исторія Румиія. 95.

Слѣдва.

сключванието миръ своевременно би означавало спасение за Ромъния—това сж истини, които Братияну и неговитѣ агенти, колкото цинични и смѣли да бждатъ, не ще могатъ изтръгна отъ убѣждението на цѣлия народъ. Каквито и да бждатъ симпатиитѣ или антипатиитѣ на мнозинството спрѣмо едната или другата воюваща групировка, върху тѣзи точки всички сж съгласни. Виновницитѣ сж осждени най-малко да изчезнатъ отъ обществения животъ на страната и напразни сж усилията имъ да се задържатъ. Собственитѣ имъ грѣхове ги изгониха за винаги отъ ржководенето на обществениитѣ работи.

„Berliner Tageblatt“ Договорътъ съ Ромъния се състои отъ двѣ части. Първата часть обхваща територияльнитѣ, а втората—стопанственитѣ въпроси. Съобразно съ желанието на Австро Унгария, направиха се редъ „корекции на границата“. Тѣ се отнасятъ, отъ една страна, до подобрѣние положението на „Желѣзнитѣ врата“ на Дунава, по които се изразходваха милиони за урегулиране плаването на пароходитѣ. Отъ друга страна, Унгария включва въ себе си областьта на тъй нарѣчения трижгълникъ и, най послѣ, положението на различнитѣ проходи отъ Седмиградско къмъ Ромъния ще бжде значително подобрѣно въ полза на Унгария, което ще рѣче, ще бждатъ усигорени съ малки териториални разширения. Лъвската територияльна часть получава България, като и се възвръща отнетата, слѣдъ Руско-турската война, въ Берлинския договоръ прѣзъ 1878 г., Добруджа, а сжщо и онази часть отъ нея, която изгуби слѣдъ втората Балканска война съ мира въ Букурещъ. Договорътъ, въ всѣки случай, не прѣдвижда непосрѣдствено отстжпване Добруджа на България. Добруджа се отстжпва отъ Ромъния общо на четиритѣхъ сили отъ срѣдноевропейския съюзъ, а отдѣлнитѣ държави, слѣдователно, Германия, Австро Унгария и Турция ще отстжпватъ своитѣ четвъртини на България въ зависимость отъ съотвѣтственитѣ отплата. Слѣдъ това иде въпросътъ, въ който и Ромъния има най-жизненъ интересъ, за възможно най свободното и безпрѣпятствено стопанствено съобщение по ж. п. линия Черна Вода—Кюстенджа, която служи за съобщение между Дунава къмъ Черно море и изгокъ. Кюстенджа трѣбва да получи едно свободно пристанище. Отдѣлнитѣ прѣговори върху тѣзи владѣлчески отношения надъ областьта на свободното пристанище, желѣзницата и резервоаритѣ ще бждатъ продължени независимо отъ мирния договоръ съ Ромъния. Австро унгария иска извѣстни гаранции за стопанственитѣ съобщения по Дунава и особено въ Желѣзнитѣ врата. Само Турция прѣдявява територияльни претенции, които се състоятъ въ ревизия на отстжпената на България, при влизането ѝ въ войната погранична линия въ Тракия (областьта на Кораджачъ). Прѣговоритѣ върху това сжщо така не сж още приключени.

По прѣговоритѣ за миръ съ Ромъния

Букурещъ 17/IV (отъ нашия специаленъ кореспондентъ). За обезщетението на интерниранитѣ поданици на централнитѣ сили е съобщено официално слѣдното: Щетитѣ отъ интерниране и прѣвишение на властьта, които сж били причинени на германски, австроунгарски, български и турски поданици въ Ромъния, трѣбва да се съобщатъ на управителния щабъ-фервалтунгсамтъ на военно управление въ Ромъния отдѣлъ Е. Букурещъ, Калеа Викторией 43; само щети, за които се докаже, че сж причинени отъ интерниране, ще бждатъ обезщетени; не ще бждатъ слѣдователно обезщетявани морално или душевни страдания или терзания; взематъ се значи подъ внимание повредѣи на здравето, поради затворъ, разноскитѣ за лѣкуване, обезщетение за изгубени надници или заплати, повръщане на направени голѣми разноски за подържание при самостоятелни търговци, обезщетение за доказана изгубена печалба подъ извѣстни условия и послѣ повръщане загубитѣ въ пари, цѣности и ефекти, багажи, облѣкло мобилировка и прочие; обезщетение за изгубени, поради интернирането, въ ромънската поща или другадѣ, пари или отвлѣчени въ Молдова цѣности и, най-послѣ, ще се дадатъ малки помощи при належаща нужда, вслѣдствие конто положение.

ИЗЪ РОМЪНИЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Букурешкитѣ вѣстници се въздържатъ да отбѣлѣжатъ съобщението на украйнската република относително присъединието на Бесарабия.

Прѣговоритѣ между нашата и ромънската делегация, относително търговския договоръ и нѣкои други специални договори сж привършени, като се е постигнало споразумение. Съотвѣтнитѣ експерти, които сж привършили работата си ще се завърнатъ, като оставатъ тукъ само ония, чиято работа още не е привършена. Прѣговоритѣ по правнитѣ и икономически спогодби продължаватъ.

*

Министрътъ на външнитѣ работи Арионъ остава въ Букурещъ до сключването на мира.

*

Споредъ вѣстникъ »Арена« отъ Яшъ, Братияну прѣдложилъ на Маргиломанъ нѣкакво споразумение по вжтрѣшната политика, обаче тоя послѣдниятъ отхвърлилъ всѣкакви прѣговори.

*

Генералъ Крайначяну, бившъ ромънски воененъ министъръ и началникъ щаба, който прѣди войната бѣ единъ отъ най-яркитѣ привърженици на ромънската намѣса противъ централнитѣ сили и, който прѣзъ врѣме на войната отъ начало имаше камандуванието на важенъ участъкъ, по-късно билъ отстраненъ и избѣгалъ въ Одеса. При вземането на Одеса отъ болшевикитѣ, за да се спаси, той прѣстоялъ нѣколко дена въ аутопсионата стая на една болница, гдѣто се приструвалъ на мъртвецъ.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Агенция и радиотелеграфа.)

Украйна противъ присъединяването на Бесарабия къмъ Ромъния.

Киевъ. Украйнската агенция съобщава: Извѣстието за присъединението на Бесарабия къмъ Ромъния прѣдизвика голѣмо негодувание въ всички украйнски кржгове. Централната рада държа тутакси заседания, посвѣтени главно на бесарабския въпросъ. Всички партийни водители протестираха енергично противъ тази международна спекулация на ромънското правителство. Тѣ изтъкнаха, че присъединението не отговаря нито на желанието на украйнцитѣ, германцитѣ и българитѣ въ Бесарабия, нито на желанието на молдавското население. Цѣлиятъ украйнски печатъ протестира единодушно противъ империалистичнитѣ стремежи на ромънското правителство, като заявява, че украйнскиятъ народъ никога не ще приеме едно разрѣшение на бесарабския въпросъ въ полза на Ромъния. Вѣстницитѣ канятъ правителството да дѣйствува енергично, за да запази интереситѣ на Украйна относно Бесарабия.

Бесарабскитѣ българи противъ съединението.

Одеса. „Прѣдставители на българското население въ Бесарабия, което брои 200,000 души бидоха изпратени въ София, за да протестиратъ противъ евентуалното присъединение на Бесарабия къмъ Ромъния. Бесарабскитѣ българи, опасявайки се, да не би да прѣтърпятъ участьта на братята си отъ Добруджа, не искатъ да бждатъ подписани отъ Ромъния.

Около оставката на Черинъ.

Будапеща. Кралътъ прѣе на аудиенция министъръ прѣдседателя г. Векерле, графъ Апони, Васони, и графъ Андраши.

Вѣстницитѣ изтъкватъ голѣмитѣ заслуги на графъ Черинъ по случай неговата оставка; почти всички вѣстници заявяватъ, че външната политика не е прѣтърпѣла никаква промѣна. Французкитѣ интриги още повече затвърдяха солидарностьта съ Германия, солидарность, която съглашението се опита да подкопае.

Турцитѣ усилватъ флотата си.

Цариградъ. Споредъ „Тасфиръ и ефкяръ“ между министерството на маринатa и Германия се водятъ прѣговори за купуването на подводници и торпедоразрушители, които щѣли да се изплатятъ въ срокъ отъ петнадесетъ години.

Замѣстникътъ на Черинъ

Будапещъ На мѣстото на Черинъ за министъръ на Императорския и Кралския дворецъ и за външнитѣ работи е назначенъ общия финансовъ министъръ Баронъ Стефанъ Бурнянъ фонъ Райчъ. Избранъ е именно Бурнянъ, понеже притежава довѣрието на Императора и познава подробно всички случаи въ свръзка съ международнитѣ договори. Баронъ Бурнянъ ще остане и за напрѣдъ общъ финансъ министъръ.

Унгарското министерство Векерле въ оставка

Берлинъ, 18.IV Унгарското министерство Векерле си даде оставката.

Скръбна вѣсть.

Съ тъга на душата си съобщаваме на всички българи грозната смърть, сполетяла нашитѣ селени, отвлѣчени отъ нашитѣ 40 годишни угнетители ромънитѣ и станали жертва само за това, че сж българи. Далечъ отъ своитѣ близкитѣ, почиватъ на вѣки въ чужда намъ земя Молдова-„гробницата Стефанещи“.

1.	Тончо Ивановъ	50 г.
2.	Михалъ Бейчевъ	75 г.
3	Костадинъ Николовъ	50 г.
4.	Желѣзко Дяковъ Козаревъ	45 г.
5.	Колю Колювъ	53 г.
6.	Слави Димитровъ	40 г.

Спете спокойно, мили родолюбци, ний ще закриляме Вашитѣ жени и дѣца.

Поклаяеме се съ смирение прѣдъ вашитѣ останки! Лека ви пръстъ! село Камена 16 априлъ 1918 г.

Отъ мѣстния Добрудж. Народенъ Ком.

Хроника

Панахида въ гр. Добричъ. На 14 априлъ по инициатива на завърналитѣ се отвлѣчени Добрички граждани се отслужи панахида въ църквата „Св. Георги“, въ присжтствието на гражданството, за падналитѣ български герои за свободата на Добруджа и нашия гр. Добричъ и за мжченически загиналитѣ наши братя въ Молдова. Въ църквата свещ. Сапунджиевъ описа заслугитѣ на падналитѣ наши герои и мжченическия животъ на загиналитѣ наши братя въ Молдова.

Слѣдъ това шествието, на чело съ отвлеченитѣ граждани, носящи два вѣнеца, придружени отъ многохилядень народъ, ученици, ученички при мѣстнитѣ осн. училища и гимназия, потегли къмъ военитѣ гробища. Прѣдъ гробоветѣ на падналитѣ герои, отвлечения Добрички гражданинъ, Георги Атанасовъ, учитель при мѣстната гимназия, държа прочувствена рѣчь, която извика сълзи на присжтствующитѣ. Той описа прѣживѣното въ Молдова, каза горещи думи за бълг. войнство и за падналитѣ тукъ герои, слѣдъ което положи, отъ името на отвлеченитѣ, единъ вѣнецъ за падналитѣ тукъ, а другия за тия, „на които гробоветѣ имъ тамъ сж самотни, нѣма близъкъ да ги спо оди, нѣма кой горещи сълзи да порони“—за загиналитѣ въ Молдова.

Издекламира а се три сти отворения, под одящи за случая отъ ученицитѣ: Петръ Маргинъ, Марийка Д. Господинова и Веселка Г. Атанасова, които затрогнаха присжтствующитѣ.

Изказана благодарность. На 11 т. м., една депутация отъ завърналитѣ се отвлѣчени Нови Доровъ, Стайко Николовъ, Ив. Ганевъ, Ст. Пневъ, Ар. Василевъ, Ил. Михаиловъ и Г. Даскаловъ жители на гр. Габадагъ, се явиха при командующия 3а Армия комуто изказаха благодарность за освобождението на родния край и тѣхното освобождение отъ изгнаничество. Генералътъ съ хубави думи поздрави освободенитѣ съ „добрѣ дошли“. Той не скри задоволството си, че е можалъ да види въ тоя край българщината непокжтната, въпрѣки страшния 40 годишенъ влашки гнетъ. На завърналитѣ се пожела да ги види отново на работа, като добри българи и граждани. Той имъ впуши да възпитаватъ младото поколение въ оня духъ на патриотизъмъ и народно съзнание, въ който сж били възпитавани самитѣ тѣ и, който духъ запази българския видъ на родната Добруджа.

Добруджанската организация и отвлѣченитѣ. Добруджанската организация въ България, която бдѣше цѣли години надъ Добруджа не забрави и отвлѣченитѣ. На врѣме тя отпусна една сума за тѣхъ. Днесъ секретарьтъ на организацията въ София, г. Драгомиръ Пачовъ заедно съ мѣстния комитетъ отъ Габадагъ, раздаде 700 лева на крайно бѣднитѣ отвлѣчени, вече пристигнали турци и българи.

Тия дни ще раздаде помощи и въ гр. Тулча и Браила на пристигналитѣ отвлѣчени. На тия клети нещастници за втори пжть организацията иде на помощь съ своитѣ оскждни срѣдства.

Щедростьта на Тулчанци. И въ миналото и въ настоящето Тулча е стояла на първо мѣсто и по родолюбие и по щедрость. Днесъ даваме списъка на дарителитѣ отъ гр. Тулча събрана сума отъ лева 5205 по инициативата на гражданина Никола Ниноевъ за сѣмействата на падналитѣ герои на 22 януарий 1917 г. на лѣвия брѣгъ на Дунава отъ 6 пѣх. жарш. полкъ.

Жертви за родината. Централниятъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ изказва своитѣ сърдечни съболезнования на сѣмействата на отвлѣченитѣ, на които ромънската жестокость отне живота на тѣхнитѣ близки. А възвърналитѣ се живи подканя на борба за запазване свободата на милата родина.

Ромънска жестокость. Отъ с. Енижой (Тулчанско) отъ 27 отвлѣчени, 3 избѣгали, а 10 сж измрѣли отъ побой, гладъ, мизерия и др. въ гробницата на лагера Стефанещи (Молдова). Отъ с. Саджи-Болъ (Тулчанско) отъ 14 души отвлѣчени само 2 сж се завърнали, а останалитѣ сж намѣрили гробоветѣ си въ Мол-

дова отъ своитѣ 40 годишни угнетители, жестокитѣ власи. Отъ с. Камена, Бабадашко, отъ 11 отвлѣчени 6 души сж намѣрили гробоветѣ си въ лагера — гробница Стефанещи. На всички допълнително ще се публикуватъ имената въ в. „Добруджа“.

Безподобна спекулация. Нѣкои търговци въ града и окржга, особенно такиви на спиртни напитки, необезпокоявани отъ никого, вършатъ безподобни спекулации, като продаватъ на неимовѣрно високи цѣни, съ 100—200% печалба стокитѣ си. Обръщаме вниманието на общинскитѣ власти, да турятъ край на това, като нормиратъ цѣнитѣ и накаратъ продавачитѣ да съблюдаватъ тия норми, за да не се експлоатира безбожно населението и войницитѣ.

Нови служби на пощата въ гр. Тулча. Гражданитѣ отъ гр. Тулча, сж помолили г. Козлички, министра на пощитѣ да бжде разширочена службата на градската поща въ гр. Тулча съ приемане на колети и парични вноски. Надѣваме се, че г. Министрътъ ще удовлетвори справедливото искане на тулчанци, както направи и съ бабадачани.

Пощата въ Тулча. Тулчанци сж направили постъпки прѣдъ кметството да нареди заедно съ кметството отъ с. Каталой кола и куриеръ, който всѣки день да прѣнася пощенскитѣ пратки за Тулча и да се направи нуждното, щото параходитѣ отъ Дунавското Австр. Параходно Дружество да прѣнасятъ пощата отъ Русе за Тулча. Вѣрваме, че кметството ще направи нуждното.

Покана. Управлението на фонда Добруджа поканва близкитѣ на убититѣ офицери и войници падпали въ боеветѣ за свободата на Добруджа да изпратятъ портрети и кратка биография на героитѣ, които ще бждатъ помѣстени въ сборника „Добруджа“, на слѣдния адресъ: фондъ „Добруджа“, ул. Гурко № 16 — София.

Ромънски безчинства. Въ гара Ласкаръ Катарджиу село Bijor Pazar, окржгъ Covurlui се намиратъ още въ голѣма мизерия безъ мжжетѣ си, отвлѣчени отъ ромънитѣ селенкитѣ Недѣля Русева и Катерина Михаилова, заедно съ двѣ дѣца, отъ с. Хаджиларъ (Тулчанско). Това за свѣдение на нашитѣ и съюзническа власти за по-скорошното освобождение на тия пещастници отъ свирепитѣ власи.

Риболовството въ Тулча. Наредено е отъ военитѣ власти въ гр. Тулча, отсега да се остави половината отъ рибата, която се лови въ Дунава, за разпродажба между населението.

Архиерейски намѣстникъ въ Тулча. Гражданитѣ сж помолили Н. В. Прѣосвещенство митрополитъ Иосифъ да бжде назначенъ въ най-скоро врѣме архиерейски намѣстникъ въ гр. Тулча. Голѣмиятъ български центръ напълно заслужава удовлетворение по тоя въпросъ.

Съобщение. Дирекцията на в. Добруджа съобщава на завърналитѣ се отвлѣчени добруджанци, че има запазени цѣли течения отъ в. „Добруджа“. Желаещитѣ могатъ да си ги набавятъ като внесатъ 50 лева.

Въ книжарницата на фонда „Добруджа“ пристигнаха всичкитѣ номера на библиотека „Добруджа“ и разни канцеларски потрѣби, учебници и великденски пощенски карти.

Загубена е дамска кожена лисича боа на 12 т. в., между шосето с. Ени-кьой и Бабадагъ. Който я е намѣрилъ, молимъ да я прѣдстави въ редакцията на н. „Добруджа“, срѣщу прилично възнаграждение.

Изъ книгата „РОМЪНСКИТѢ ЖЕСТОКОСТИ“

Умрѣли отъ побой, лишения и болѣсти жители на с. Кара-Омуръ, Силистренска околия, въ лагера »Подрига«, Молдова.

№ по ред	Име и прѣзиме на починалия	Възрасть	Занятие	Кждѣ е починалъ
1	Гани Дяковъ.	70	земледѣл.	ГРОБНИЦА «ПОДРИГА»
2	Желѣзка Геновъ	65	домакиня	
3	Недѣлчо Недковъ	1	дѣте	
4	Мария Недѣлчевм	42	домакиня	
5	Рада Недѣлчева	13	дѣте	
6	Атанасъ Недѣлчевъ	2	»	
7	Христо Недѣлчевъ	8	»	
8	Недѣлчо Няголовъ	4	»	
9	Иванъ Русевъ	55	земледѣл.	
10	Стоянка Русева	28	домакиня	
11	Тодорка Русева	3	дѣте	
12	Гиргина Божкова	3	»	
13	Каля Божкова	3	»	
14	Райчо Чолаковъ	58	земледѣл.	
15	Христо Чолаковъ	65	»	
16	Байю Чановъ	53	»	
17	Рада Байева	50	домакиня	
18	Атанасъ Райчевъ	30	земледѣл.	
19	Стоянъ Райчевъ	28	»	
20	Райчо Атанасовъ	3	дѣте	
21	Кирана Христова	65	домакиня	
22	Чубра Димитрова	60	»	
23	Чубра Стоянова	4	дѣте	
24	Стоянъ Златевъ	33	земледѣл.	
25	Георги Златевъ	25	»	
26	Донка Златева	57	домакиня	
27	Стоянка Стоянова	33	»	
28	Каля Петрова	34	»	
29	Злати Петровъ	3	дѣте	
30	Георги Чановъ	55	земледѣл.	
31	Иванъ Чановъ	53	»	
32	Георги Стояновъ	60	»	
33	Слава Добрева	65	домакиня	
34	Калю Русевъ	2	дѣте	
35	Райно Ивановъ	30	земледѣл.	
36	Иванъ Райновъ	1	дѣте	
37	Никола Миновъ	70	земледѣл.	
38	Добра Николова	65	домакиня	
39	Стоянъ Николовъ	35	земледѣл.	
40	Никола Стояновъ	6	дѣте	
41	Злата Стоянова	1	»	
42	Жеча Митева	1	»	
43	Минка Божкова	32	домакиня	
44	Янаки Божковъ	3	дѣте	
45	Мария Недѣлчева	2	»	
46	Божко Атанасовъ	60	земледѣл.	
47	Божко Недѣлчевъ	20	ученикъ	
48	Пена Недѣлчева	45	домакиня	ГРОБНИЦА «ПОДРИГА»
49	Мария Недѣлчева	14	дѣте	
50	Димитръ Тодоровъ	70	земледѣл.	
51	Тодоръ Димитровъ	45	»	
52	Гана Тодорова	45	домакиня	
53	Слава Тодорова	45	»	
54	Вълa Тодорова	18	»	
55	Маринка Тодорова	3	дѣте	
56	Стоянъ Тодоровъ	55	земледѣл.	
57	Кръстина Русева	38	домакиня	
58	Пеню Русевъ	6	дѣте	
59	Анчо Стояновъ	2	»	
60	Ено Ивановъ	58	земледѣл.	
61	Стоянъ Еневъ	30	»	
62	Юрдана Стоянова	28	домакиня	
63	Маринка Стоянова	7	дѣте	
64	Минко Стояновъ	5	»	
65	Атанасъ Стояновъ	1	»	
66	Тодора Иванова	25	домакиня	
67	Стойка Маполова	45	»	
68	Гергина Маполова	18	»	
69	Славъ Ивановъ	1	дѣте	
70	Дона Иванова	45	домакиня	
71	Колю Ивановъ	15	дѣте	
72	Михо Ивановъ	3	»	
73	Стояна Костова	50	домакиня	
74	Иванъ Баевъ	60	земледѣл.	
75	Рада Баева	60	домакиня	
76	Катинка Стоянова	28	»	
77	Маринка Стоянова	2	дѣте	
78	Юрданъ Баевъ	1	»	
79	Керанъ Димитровъ	70	земледѣл.	
80	Руси Христовъ	2	дѣте	
81	Борисъ Николовъ	4	»	
82	Марийка Николова	2	»	
83	Маринка Стоянова	45	домакиня	
84	Стоянъ Славовъ	65	земледѣл.	
85	Добри Стояновъ	25	»	
86	Тодора Николова	40	домакиня	
87	Михалчо Николовъ	1	дѣте	
88	Кжню Баевъ	48	земледѣл.	
89	Христо Пейчевъ	48	»	
90	Пейчо Михалевъ	70	»	
91	Недѣлчо Жейновъ	1	дѣте	
92	Рада Недѣлчева	27	домакиня	
93	Куна Георгиева	7	дѣте	
94	Иванъ Късовъ	60	земледѣл.	
95	Слава Костова	29	домакиня	
96	Стояна Костова	2	дѣте	
97	Ивапка Енчева	5	»	
98	Руси Златевъ	17	»	

(Слѣдва)

Списъкъ

На жителитѣ — дарители отъ градъ ТУЛЧА за семействата на падналитѣ герои на 22 януари 1917 г., на лѣвия брѣгъ на Дунава отъ 6-й пѣх. Марш. полкъ.

Никола Шиповъ 1,000 лв., Илия Ликердополо 500 лв., Панайотъ Ликердополо 200 лв., фам. Иванъ Ивановъ 150 лв., Михалъ Михаиловъ, С. Р. Йорданова, Иванъ И. Кръстевъ, Николай Бюука, Берку Ш. Авадикъ, Георги Надарлийски, Иванъ И. Синджирлиевъ и фам. Сколтети по 100 лв., фам. Петъръ С. Чолаковъ 60 лв., фам. Михаилъ Сотираки 50 лв., Сотиръ Сотираки, Йорданъ Костовъ, Панайотъ Александровъ, Г. Габраковъ и Михаилъ Тодоровъ 50 лв., Петъръ Кирчевъ, Вили Бергманъ, Тома Д. х. Стояновъ, Бойчо Ранковъ, Иванчо Ивановъ, Динка М. Вълкова, Хараламой Фламарполо и Василий Камбициосъ по 40 лв., х. Тодоръ Войновъ и Никола х. Т. Войновъ 200 лв., фам. Асѣновъ и Константинъ Д. Вълковъ по 100 лв., Марко А. Поляковъ и Саломонъ Вакаръ по 60 лв., Шелба Штиклеръ, Марко Израилевичъ, Георги Пейчевъ, Давидъ Бромщанъ, Василъ Станиловъ, Георги х. Димовъ, Михаилъ Д. Костовъ, Слави Въловъ, Брати Гарабетъ Вартанянъ, Атанасъ Каравиласъ, Матея Антипасъ, Яко Фонщаинъ, Стефанъ Халачевъ, Михаилъ Занфировъ, Панайотъ Ив. Кафеджия, Морицъ Беркманъ, Хаимъ Голдщаинъ, Ной Розманъ, Ивто Марковъ, Герасимъ Маруля, Атанасъ Жековъ, Стефанъ С. Гъбраковъ, Хорвицъ Бергманъ, Стойко Стояновъ, Трифонъ Атанасовъ, Бѣлчо Бѣлчевъ, Вичо И. Русевъ, Саломонъ Беливанъ, Спиро Трандафилиди, Панталей Деневъ, Абдулъ Септа, Алекси Аврамиди и Иванъ Иосифъ Брутару по 20 лв., Моисъ Похъ 30 лв., Станко Киновъ и Димчо Петровъ по 40 лв., Алекси Васили, Коста М. Стояновъ и фам. Гелина Бранщанъ по 30 лв., Яни Мастила, Етемъ Мухтю, Кръстю Г. Кръстевъ Пандели Григоровъ, Саркисъ Керкоръ, Алекси Арнаудовъ, Георги Златевъ, Димитъръ Михаиловъ, Драгой Петра, Никола Армараки и Иванчо Баракинъ по 10 лв., Мильо Марковъ, Стефанъ Георгиевъ и Т. Хаджиянъ по 5 лв., Янко Исковичъ, Дионисъ Ликердополъ, Херманъ Нахманъ и Гено Николовъ по 10 лв., Фридрихъ Хорщайнъ и фам. Гинзбергъ по 20 лв., Георги Николовъ и Димитъръ П. Скочковъ по 50 лв., Стефанъ М. Стояновъ и Фроса Дисеску по 30 лв., Йорданъ Добребъ, Сава Маслеевъ и Ив. Х. Синджирлиевъ по 20 лв., Мелницата «Траянъ» 50 лв., И. Табаковъ 20 лв., Каравия 20 лв.

Всичко лв. . . 5,225—

АНКЕТА

Върху реквизициитѣ, конфискациитѣ, ограбванията, разрушенията и опожаряванията, извършени върху частната собственость въ Добруджа отъ ромънскитѣ власти и войски прѣзъ сегашната война.

	реквизиция лв.	конфискац. лв.	ограбване разрушен. и опожеряв.	всичко лв.
III Мачинска околия				
1 гр. Мачинъ	60796.70	—	918466 —	979262.70
2 с. Сапу-ноу	91019·30	332479.76	453925.99	877425.05
3 с. Каменка	4305·72	2961,50	172070 —	179337.20
4 с. Черна	23716 —	586470 —	257536 —	867722 —
5 с. Гречи	38105.10	71566.20	376909 —	486574.30
5 с. Яйла	4049.50	57422.—	1800 —	63273.50
6 с. Канатъ-Калфа	7817.66	29889.—	—	—
				(слѣдва)
IV Исакченска околия				
1 с. Ислямъ-Джаферка	2565 —	—	7255 —	9820 —
2 с. Циганка	4700 —	—	52977 —	57677 —
3. с. Мегданъ-кьой	28669 —	13264.40	—	41932.30
4 с. Ханчарка	7890 —	10852 —	44258 —	63000 —
5 с. Телица	2500 —	37340 —	24369 —	64209 —
6 с. Фрикадей	7486.74	132695.32	19270 —	159452.06
				(слѣдва)
VI Добрийска околия				
1 с. Азанларъ	8500 —	259840 —	—	268340 —
2 с. Кара Синанъ	—	165980 —	—	165980 —
3 с. М. Базауртъ	—	47310 —	—	47310 —
4 с. Ср. Базауртъ	—	55793 —	—	55793 —
5 с. ААрмутлий	2570 70	140997 —	—	143567.70
				(слѣдва)

Издание на фонда «ДОБРУДЖА». Печатница на фонда Добруджа»—Бабадагъ. Директоръ **Драгомиръ Пачовъ.**